

taale i Lighed med, hvad der er sket ved Værsløv, saaledes at man vil komme ned til et betydeligt lavere Beløb. Jeg skal da altsaa tillade mig med de Tal, som staa til min Naadighed, at regne med en Sum paa mellem 220,000 og 230,000 Kr.

Men det vil derhos vise sig, at der kan være Tale om en yderligere Besparelse, som rimeligvis vil give en Vinding for Statskassen paa 550,000 Kr. Hvis man nemlig fører Banen til Syderup, sparer man Anlæget af en privat Bane, der ellers skulde anlægges for at faa Punctet Ruds-Bedby med. Ved denne private Bane mener jeg Tølløsebanen. Tæntes Tølløsebanen anlagt efter de Regler om Statskassens Bidrag, som findes i Lovforslaget om de private Baner, saa vil Statskassens Tilskud til den blive 774,000 Kr. Naar vi altsaa kunne slippe for Tølløsebanen, vil Statskassen, naaet Syderupbanens større Bekostning, dog, idet vi derved spare Anlæget af en privat Bane, naa en Besparelse af 550,000 Kr., samtidig med, at man vilde opnaa en Besparelse for den paagældende Egn, som skulde anlægge denne private Bane, lige som man i Tidens Løb vil spare en hel Mængde Driftsudgifter.

Paa Grund af disse samlede Betragtninger er Udvalget altsaa vendt tilbage til det Standpunkt, som man oprindeligt indtog i Landstingets Udvalg for en 4-5 Aar siden, at man bør søge at føre Banen længere bort fra Havet og at lade den betjene den lokale Trafik paa den Maade, som bedst lader sig gøre, hvad der formentlig kan ske ved en Bane over Høng og Ruds-Bedby, fortsat saaledes, som Regeringen har paavist i det fremsendte Kort; denne Bane skal saa tillige være Bane for den gennemgaaende Trafik. Jeg skal derfor paa Udvalgets Flertals Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage §§ 1 og 2 saaledes, som de ere affattede i vore Endringsforslag.

Til § 3 er der af et æret Mindretal stillet Forslag om at fastsætte Tilskuddet til Statskassen fra de paagældende Egne, ikke som det foreslaas i Lovforslaget til 40,000 Kr. pr. Banemil, men til 80,000 Kr. Udvalgets Flertal har ikke ment at kunne følge dette Mindretal, ikke fordi vi have noget afgørende mod selve Sagen, der har tværtimod været en hel Del Stemning derfor. Jeg skal tilbagefalde i Erindringen, hvorledes det har sig med dette Tilskuds-spørgsmaal. Den Gang, vi havde Lovforslaget om Slagelse-Næstved-Stellør-Værsløv-Banen til Behandling, blev der af Landstingets Udvalg, samtidig med at man foreslog, at Værsløv-Banen skulde gaa ud, stillet

et Forslag om, at Statskassens Tilskud for den tilbageblivende Del, altsaa Slagelse-Næstved-Banen, skulde forhøjes til 80,000 Kr. Det blev vedtaget i dette Ting, men naar det ikke kom ind i Loven, saa var det, fordi det i det andet Ting blev sat ned til 40,000 Kr., og dette Ting acquiescerede derved. Saa kom Banen igen Mæret efter, og saa fandt man sig bunden ved, hvad der var afgjort for Slagelse-Næstved-Banen, idet man med Indvendinger fra dette Tings Side blev ved de 40,000 Kr. Nu kan det ganske vist siges, at nu stille Forholdene sig anderledes, nu foretage vi væsentlige Forandringer af Hensyn til de lokale Forhold, og det samme blev taget i Betragtning, da man ansatte Tilskuddet for Slagelse-Næstved-Banen; derfor var der maaste god Grund til at gaa op til 80,000 Kr., lige som man har gjort det ved Ringe-Banen. Udvalgets Flertal har dog ment, i det mindste ikke i Øjeblikket, at burde gaa ned deril. Hvis nemlig Flertallets Forslag nu bliver vedtaget, og Lovforslaget gaar over i det andet Ting med den Afvigelse i dets tidligere Vedtagelse og den Forandring i det, som de to Ting tidligere have været enige om, finde vi det ikke formaalstjenligt paa endnu et Punkt at foretage en saadan Forandring. Men skulde man i det andet Ting mene at kunne gaa ind paa vort Hovedforslag og mene, at der paa Grund af denne Forandring burde ske en Forhøjelse fra de 40,000 til de 80,000 Kr., saa skal Udvalgets Flertal ikke have noget at indvende derimod, men vi maa anbefale, at man, for saa vidt man vil følge os paa vort Hovedforslag, ogsaa følger os i for Tiden at modsette os en Forhøjelse af Beløbet til 80,000 Kr.

Tilbage staar endelig Lovforslagets § 6 om Midlernes Tilvejebringelse for Statskassen. Angaaende dette kan jeg ganske henholde mig til mine Udtalelser under Behandlingen af andre Jærnbaneforslag.

J. Pedersen: I Modsetning til det øvrige Udvalg maa jeg anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget, hvad Jærnbanens Retning angaar, uforandret, som det er forelaagt af Regeringen. Det er i Almindelighed ikke nogen misundelsesværdig Stilling at staa som ene Mand i et Udvalg med hele det øvrige Udvalg imod sig, og jeg gør mig heller ingen Illusioner om den Virkning, mine Ord i den Retning have paa Tinget. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at jeg ikke staar saa ene, som det ved første Øjeblik kunde se ud til. For det første er min Stilling i Overensstemmelse med Ministerens, og det er ikke en ny Stilling,